

VICTOR ANTONESCU

S-a stins din viață, în vîrstă de 81 de ani, Victor Antonescu, unul din vechii slujitori ai primei noastre scene dramatice. Încă unul din glorioasa falangă a celor care, înfruntînd lipsa de interes și chiar disprețul arătat de regimul burghez-moșieresc artei actoricești, au făurit prin pasiunea lor pentru scenă și prin admirabilul lor spirit de sacrificiu, luminoasa tradiție a teatrului românesc, cu care ne mindrim astăzi.

Timp de peste 40 de ani, Victor Antonescu a fost societătar clasa I al Teatrului Național din București, jucînd zeci de roluri, în care s-a dovedit un valoros interpret, un iscusit mesteșugar al amănuntului scenic, un discret, minuțios și neostenit tălmăcitor al sensului rolurilor jucate, fapt care l-a creat de timpuriu un binemeritat prestigiu, consolidat de fiecare nouă creație a sa. Din noianul acestor roluri se înscriu ca frumoase biruințe artistice: *Cațavencu* din *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale, *Leonida* din *Conu Leonida față cu reacțiunea* de I. L. Caragiale, *Luca* din *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, *Polonius* din *Hamlet* de Shakespeare, *Banul Miked* din *Vlaicu Vodă* de Al. Davila, revizorul școlar din *Instituții* de Otto Ernst, și multe altele.

După 23 August 1944 și în perioada care a urmat, Victor Antonescu s-a dedicat cu același entuziasm, care-l caracterizează începuturile artistice, împlinirii menirii sale de actor, calitate care abia în regimul nostru democrat-popular capătă un nou conținut, o nouă etică. Povara anilor nu l-a împiedicat pe Victor Antonescu ca, deși aproape octogenar, să țină pasul cu cei tineri și, cot la cot cu aceștia, să contribuie la promovarea artei scenice realiste. Victor Antonescu interpretează pe scena Teatrului Național rolurile: colonelul Solomon din *Bălcescu* de Camil Petrescu, Holm din *Cei din Dangaard* de Anderson-Nexo, Stepan Ivanovici Korobcin din *Revizorul* de Gogol, Nae Zabalon din *Pentru fericirea poporului* de A. Baranga și N.

Moraru ș.a. Ultimul rol pe care l-a deținut a fost Conu Bărboi din *Matei Millo* de Mircea Ștefănescu.

Pentru laborioasa sa activitate, pe care guvernul și partidul i-au prețuit-o, actorul Victor Antonescu a primit titlul de artist emerit al R.P.R. fiind decorat cu Ordinul Muncii.

Victor Antonescu a fost, pe lângă un înzestrat actor, un entuziast și întreprinzător organizator de turnee, într-o vreme cînd asemenea inițiative erau legate de mari riscuri și uneori de adevărate prăbușiri financiare. Crezînd cu pasiune neclintită în menirea culturalizatoare și educativă a teatrului, Victor Antonescu a luptat pentru a dezvolta gustul pentru frumos al publicului nostru de teatru. El a organizat peste 40 de turnee de o exemplară ținută artistică. Dintre acestea merită a fi menționat cu precădere, cel întreprins în 1913 în Transilvania — pe atunci provincie a imperiului habsburgic — turneu consacrat în presa vremii drept un adevărat triumf, drept o splendidă afirmare a valorilor teatrale românești, ignorate pînă atunci peste hotare și — din păcate — oprite la ele în țară. Din trupa condusă de Victor Antonescu făceau parte, printre alții, Maria Ciucurescu, Ion Brezeanu și G. Tomică.

Încă din fragedă tinerețe, Victor Antonescu a avut multiple preocupări artistice și culturale. Elev de liceu, în orașul său natal Turnu-Severin, Victor Antonescu s-a impus printr-o merituoasă activitate publicistică, ca traducător și ziarist. Traducerile sale din Zola și Turgheniev, apărute în „Biblioteca pentru toți”, sub pseudonimul Vicant, au fost bine primite la vremea lor. Este interesant să arătăm că, în aceea perioadă, Victor Antonescu a înființat — împreună cu cîțiva colegi de școală — un cenaclu literar socialist, pe lângă clubul socialist din Turnu-Severin, al cărui secretar era.

Victor Antonescu rămîne în amintirea celor ce l-au cunoscut, una din luminoasele figuri ale teatrului nostru, căruia i-a dedicat întreaga sa viață, întreaga sa putere de muncă.

S. Massler